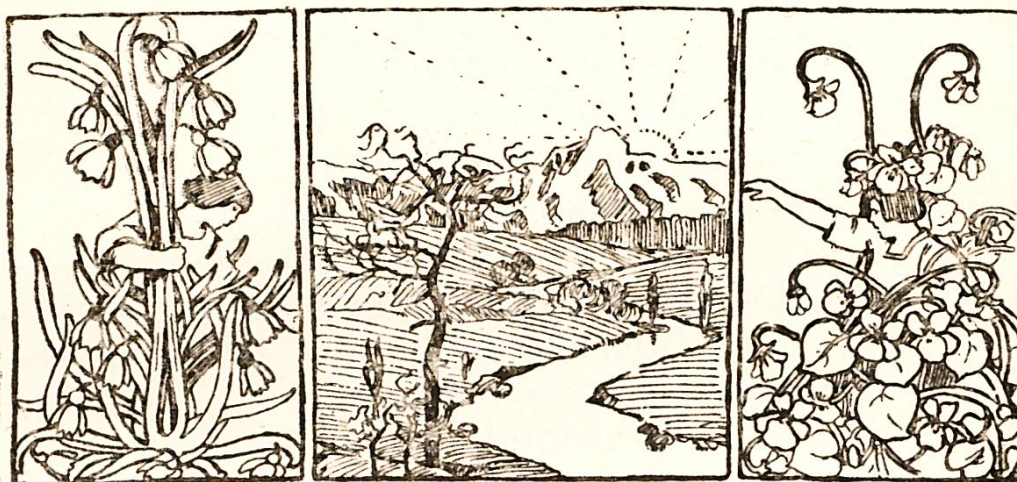
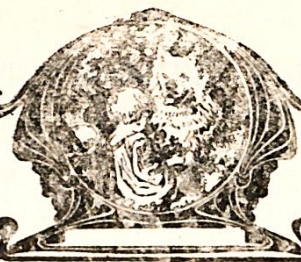

Прѣдвѣстници.

Пѣй южнякътъ надъ поляни
Безлюди,
И цвѣтята отъ сѣнъ сладкъ
Вечъ буди.

Подранило, катъ работно
Момиче,
Стана първо срамливото
Кокиче.

Бодро, свѣжо слѣдъ дрѣмката
Тѣй сладка,
То наметна бѣлоснѣжна
Забрадка.